

FR. S. FINŽGAR:

POD SVOBODNIM SOLNCEM.

POVEST DAVNIH DEDOV.

III.

(DALJE.)

Isti dan po daritvi je ukazal Svarun, da vsi vojniki počivajo. Zaklati je velel pitanih volov in celo čredo ovac, da so se gostili in praznovali. Iz gradišča je privedla Ljubinica ve-

nikjer doma. Napotil se je od roda do roda Slovenov, bil na plunko in pel junaške pesmi, zlagal prigodnice in pripovedoval vesele zgodbe. Do Baltiškega morja je prišel, trikrat že prezimil v Bizancu in prav sedaj ga je vedla pot zopet v Bizanc. Zvedel je

NA OBISKU PRI SAMOJEDU NA NOVI ZEMLJI.

A. S. BORISOV.

selih devojek, ki so stregle vojnikom, točile jim v roženice in kozarce medu, pa prepevale in rajale ves ljubi dan v velikem veselju.

Sredi taborišča je sedel na hrastovem hlotu godec Radovan. Povsod je bil poznan,

po trgovcih, ki so prišli k Hunom po krzno in konje, da se pripravljajo Carigrad to zimo na velike veselice. In ob takih časih je vrelo barbarov v Bizanc od vseh krajev. Bili so to postopači, kruha in radosti lačni ljudje, ki so dobro vedeli, da so bogatim gospodom